

виждали. С пламнали в нежна багра страни и искрящи очи, тя се усмихваше непрекъснато в щедро благоволение, разпитваше всякого за рода и живота му, не намираще слова да изкаже възторга си от Тесалоника. Движенията и бяха бързи и трескаво неспокойни. Смехът и къс и отривист. Само понякога взорът и ставаше странно празен, сякаш мисълта и внезапно отлетяваше към нещо далечно и чуждо за всичко, което я заобикаляше.